

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

חוגגים את סיום הרמב"ם

העולם היהודי חוגג את סיום המחזור היומי בלימוד הרמב"ם. האירוע המרכזי נערך ביום הסיום, בציון הרמב"ם בטבריה, על-ידי צעירי חב"ד, ובהמשך נערכו אירועים גדולים נוספים בירושלים, בתל-אביב, באלעד, בקריית אתא, במגדל העמק ובמאות מקומות נוספים ברחבי הארץ והעולם, בראשות גדולי התורה והחסידות. האירוע הגדול ביותר בחו"ל נערך בפריס שבצרפת, שם התכנסו אלפים לחגוג את הסיום.

משחק הסדר

לקראת חג הפסח צעירי חב"ד מגישים את משחק הסדר – 'עושים סדר'. משחק שיהפוך את ליל הסדר לחוויה משפחתית מהנה, עשירה בידע. יש בו סדרת חידות לפיצוח, לפי שלבי הסדר, משיחות והפעלות לכל המשפחה, ו'אגוזי' משחק עם שקיקי בד מעוצבים. להשיג באתר chabadisrael.co.il.

השליח בטייוואן מסייע

רעידת אדמה בעוצמה של 7.4 הורגשה מול חופי טאיפיי, בירת טייוואן – החזקה ביותר שהורגשה באי ב-25 השנים האחרונות. שליח חב"ד במדינה, הרב שלמה טביב, פועל לחילוץ הישראלים והיהודים שנתקעו באזור הרעד ועומד בקשר עם קרובי משפחותיהם. נגזרם נזק כבד לרכוש, ואולם אין נפגעים בנפש ברוך השם, סיפר הרב טביב.

לעבור לערוץ הניסים

בכל רגע נתון העם היהודי מתנהל בשני צירים מקבילים – הציר הטבעי, האנושי, הרציונלי; והציר העל-טבעי, הניסי, האלוקי

על הניסים. היסוד הניסי שבעם ישראל (ציור: יהושע ויסמן)

שהעניקו לו עוצמה ויכולת לשרוד במקום שהתנאים הטבעיים היו גורמים לו להיכחד ולהיעלם.

בנקודה זו טמון סוד קיומנו. אנחנו נראים עם ככל העמים, כפופים לכוחות הטבעיים ולתהליכים חברתיים, דמוגרפיים ופוליטיים כלל-עולמיים. אבל בנקודה כלשהי מתברר שוב ושוב שהעם היהודי חורג מהכללים וחומק מהמוסכמות. כאשר כל המומחים מנבאים את היעלמותו ודעיכתו, הוא פתאום פורח ומתנשא. יש בו דבר מה חמקמק, שאינו מתיישב בכלים הרציונליים המקובלים.

בניסן ניגאל

זה היסוד הניסי הקיים בעם ישראל, יסוד המסומל בחודש ניסן, שבו העם היהודי נולד ונתהווה. לידתו של העם היהודי ויציאתו מעבדות לחירות היו שתיהן ניסיות ועל-טבעיות, וכאן ניתן לעם ישראל הכוח להתקיים בציר מקביל לזה הטבעי – הציר הניסי.

יהודי נדרש לפעול לפרנסתו בדרכי הטבע, ועם זה הוא יודע ש'כִּרְפַת ה' היא תַּעֲשֶׂי' ו'ש'הוא הַנֶּחֱן לָךְ כִּן לַעֲשׂוֹת חֵיל'. גם בחיי המדינה כך. צריך לפעול בכלים הארציים, ובה בעת לזכור שעומדים לרשותנו עוד כוחות, על-טבעיים. גם אם נדמה שבדרכי הטבע דוחקים אותנו לפינה, עלינו לזכור שאם נעמוד על שלנו על-פי רצון ה' – 'מצא הקב"ה דרכים משלו לחלצנו מן המצור'.

ואמרו חז"ל: "בניסן נגאלו, בניסן עתידים להיגאל!"

נחנו מתקרבים לחג הפסח במצב רוח לא כל-כך חגיגי. המלחמה בעזה מדשדשת, ומיטב בנינו נופלים בקרבות. החטופים עדיין מוחזקים בידי המפלצות האכזריות. גם בצפון נמשכת הלחימה. מאות אלפי תושבים מעוטף עזה ומהצפון עדיין אינם יכולים לשוב לבתיהם. הלחצים הבין-לאומיים גוברים ומתהדקים. גם בתוכנו פנימה המצב אינו מרנין.

כל זה הוא ניתוח המציאות בעיניים ארציות. אכן, אנחנו נדרשים לפעול בכלים טבעיים, לשקול שיקולים רציונליים, לנהל פעילות דיפלומטית מקובלת, לבנות עוצמה צבאית ולנווט בתוך גבולות הגזרה של העולם שסביבנו. גם בחיים האישיים יהודי צריך לעסוק לפרנסתו בדרך הטבע, לפנות אל רופא כשפוקדת אותו מחלה וכדומה.

שני לוחות שנה

ועם זה, בעולמו של יהודי, הן כפרט הן כחלק מהעם היהודי כולו, קיים המרכיב המפתיע והבלתי-צפוי – הנס. השבוע נכנסנו ל'חודש הראשון', כפי שקראנו בשבת שעברה בפרשת החודש: "הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֵן רֵאשׁ חֳדָשִׁים, רֵאשׁוֹן הוּא לָכֵן לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה". אבל הלוא החודש הראשון הוא חודש תשרי, שבו חגגנו את ראש השנה!?! אלא מתברר שהעם היהודי חי בתוך שני לוחות שנה מקבילים – האחד מתחיל בתשרי והשני בניסן.

הלוח שמתחיל בתשרי מייצג את מערכת החיים הטבעית, והלוח שמתחיל בניסן מייצג את הממד הניסי שבחינו. בכל רגע נתון אנחנו מתנהלים בשני צירים – הציר הטבעי, האנושי, הרציונלי; והציר העל-טבעי, הניסי, האלוקי.

ההיסטוריה של העם היהודי משקפת להפליא שילוב זה. עם ישראל חי חיים ארציים. עוסק בחיי פרנסה, דואג לצרכיו בכלים אנושיים, מתמודד עם בעיות ועם גזירות בדרכים מקובלות. ואולם ברור לכול שעל-פי חוקי הטבע העם היהודי לא היה יכול לשרוד ולהתקיים, מפני שכל הכוחות הטבעיים עמדו כנגדו. לצד הגורמים הטבעיים, פעלו על העם היהודי כוחות על-טבעיים,

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניר-עוז
18:26	18:48	18:38	18:48	18:45	19:15
19:44	19:46	19:46	19:45	19:42	20:16

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

מעלת היגיעה העצמית

שתי גישות

(לקוטי שיחות, כרך ז, עמ' 74)

מן הקל אל הכבד

אמרת השבוע

**מה לגלות
ומה להסתיר**

"להפך, הייתי מציג לפניו את חסרונותיי, שהרי זה תפקידו, לנקות את האדם מנגעיו הרוחניים, כמו שנאמר: 'נָגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם, וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן'."

נגעים

מן המעיין

(הרב יהושע טרונק מקוטנה)

תנועה של צדיק

(מאוצר החסידות)

שורש המחלה

(עִיטוּרֵי תוֹרָה)

סימן גאולה

"כולו הפך לבן טהור הוא" (יג,ג). הגמרא (סנהדרין צז) אומרת: "אין בן-דוד בא עד שיתהפך

מחוץ למחנה

"כל ימי אשר הנגע בו יטמא, טמא הוא, בדם ישב, מחוץ למחנה מושבו" (ויקרא יג, מו). כל זמן שהנגע בו, שממשיך בהוצאת דיבה ולשון הרע, אף ש"בדד ישב" – הוא יושב בהתבודדות ועוסק בתורה, אין התורה מגינה עליו – "מחוץ למחנה מושבו" – מקומו מחוץ למחנה.

(רבי זושא מאניפולי)

שהכלל יישאר טהור

למה מוציאים את המצורע אל מחוץ למחנה?
- כדי שלא תהיה לסטרא אחרא יניקה מכלל
ישראל על-ידי המצורע, ויישאר הכלל טהור.

(רבי אברהם מסוכוצ'וב)

חיים שאינם חיים

זהו שאמרו חכמינו (נדרים סד) "מצורע חשוב כמת". מכיוון שהוציאו אותו אל מחוץ למחנה ואין לו שית ושיג עם הבריות, הרי חייו אינם חיים, שכן "או חברותא או מיתותא".

(עֵיטוּרֵי תוֹרָה)

י'ס בשבוע	ש"ק ה' ניסן	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פקדני ליום	הל' תשנ"ב פקד' ד'	פקד' דט'	פקד' י' הלכות קריאת שמע פקד' א'	פקד' ב"ד הל' תפילה וזכרת כהנים פקד' א'	פקד' ב"ד	פקד' ה"ז	פקד' ח"י
פקד' א' ליום	הל' כלאים פקד' ב'	פקד' ג'	פקד' ד'	פקד' ה'	פקד' ו'	פקד' ז'	פקד' ח'

**לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם**

40 **הרבעים** **לדיוק**

מאת הרב **משה יעקב שנייד**

כתקנת הרבי מליובאוויטש

הבירור האחרון

יְתַבַּרְרוּ וַיִּתְּלַבְּנוּ. בסוף ספר דניאל נאמר (יב): "יְתַבַּרְרוּ וַיִּתְּלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים". היינו שבסוף הגלות, לקראת הגאולה, יתחולל תהליך של בירור וליבון – הרע ייפרד מהטוב ויצא החוצה, והעולם ייעשה מוכשר בפנימיותו לקבל את אור הגאולה.

על-פי זה מובן גם כן מדוע המשיח מכונה בגמרא (סנהדרין צח, ב) 'מצורע'. על המצורע נאמר שהצרעת היא 'כְּעוֹר בְּשָׂרוֹ'. אין היא פוגעת ברבדים פנימיים של הגוף, ואפילו לא בבשר עצמו, אלא בחלק החיצוני ביותר בלבד – העור. הצרעת מסמלת אפוא מצב שבו הפנימיות שלמה בתכלית, ויש רק נגע חיצוני, בעור שמחוץ לבשר עצמו.

בתפיסה הפנימית של הדברים,

המצורע מסמל אדם נעלה מאוד, מושלם בכול, שזיכך לחלוטין את כל כוחות נפשו, עד שכל פנימיותו כבר טהורה. עתה נותר לו לזכך את השיירים בלבד, את הפסולת שנשארה ברובד החיצוני ביותר שלו. וגם פסולת חיצונית זו אינה שלו, אלא של עם ישראל, ככתוב (ישעיה נג, ד): "חֲלִינֵנוּ הוּא נָשָׂא".

נמצא שכינוי זה, במשמעותו הרוחנית והפנימית, מבטא שלמות עליונה ביותר. הכול כבר שלם ומוכן לגאולה, ונשאר רק לברר ולזכך את ה'עור' החיצוני בלבד. כמו-כן מבטא הכינוי 'מצורע' את העובדה שהמשיח שרוי בגלות, סובל את תחלואיה ומצפה בקוצר רוח ובכיליון עיניים להתגלותו, כדי להביא את הגאולה האמיתית והשלמה (ראו ספר השיחות תנש"א כרך ב, עמ').

טעימה מהרמב"ם

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

הרב חיים הבר

המשנה הראשונה והקדמת הזוהר

"אֵי זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע בְּלֵילָה? מִצְוַתָּהּ מִשְׁעַת יִצְאַת הַכּוֹכָבִים עַד חֲצֵי הַלַּיְלָה"
(הלכות קריאת שמע א, ט)

קוויים: "חד אריך" – מידת החדסד מבקשת להאריך את השפע במידה המרבית; "חד קצר" – מידת הדין מבקשת לקצרו למינימום האפשרי; "חד בינוני" – מידת התפארת מוצאת את נקודת האמצע בין הצדדים.

זו בדיוק המחלוקת במשנה: רבן גמליאל, משושלת הלל, מייצג את מידת החדסד ומאריך את הזמן למקסימום – "עד עלות השחר". רבי אליעזר בן-הורקנוס, מתלמידי שמאי, מקצר למינימום – "עד סוף האשמורה הראשונה". וחכמים, כנגד התפארת, מוצאים את זמן האמצע – "עד חצות". ומכיוון שהתפארת נוטה יותר לחדסד, גם חכמים מסכימים לרבן גמליאל מעיקר הדין, ואומרים עד חצות כדי להרחיק מהעבירה (לקוטי לוי יצחק חידושים בש"ס, עמ' קס).

ספר אהבה, הנלמד בימים אלה, נפתח בהלכות קריאת שמע ודן בזמן קריאתה בלילה. בעניין זה עוסקת המשנה הראשונה בש"ס: "מאימתי קוראין את שמע בערבין". נאמרו שלוש דעות מתי מסתיים זמן קריאת שמע של ערבית: רבן גמליאל אומר עד עלות השחר; רבי אליעזר בן-הורקנוס אומר עד סוף האשמורה הראשונה; וחכמים אומרים עד חצות הלילה.

מה שורשי המחלוקת? מדוע לכל אחד דעה שונה?

הגאון המקובל רבי לוי-יצחק שניאורסון מסביר בטוב טעם כיצד המשנה הפותחת את החלק הנגלה בתורה שורשה בקטע הפותח את החלק הנסתר. בהקדמת 'פתח אליהו' אומר הזוהר כי הספירות העליונות מתחלקות לשלושה

אפיקים
טכנולוגיית מים מתקדמת

גיאור לונטוב

תתחגשו

החג הזה,
תתרגשו ותתחדשו
עם נעם 2!

הקדימו הזמנותיכם לחג:

077-2304757

נעם 2
מבית אפיקים שבת

מכון טכנולוגי
להלכה

בית
מדרש
מנהרין

ב"ה

מכון
קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק מורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף,
כתרים, רימונים ועוד

רמזי כוסות ה'קאווה'

יִקְרָא קְאוּוֹה?!"

כמו בפעם הראשונה והשנייה ניגש הרב ורנר להכין קפה בשלישית. בצעדים זהירים צעד אל החדר ופתח את הדלת, אך לתדהמתו גילה שהחדר ריק. רבי משה נעלם.

הרב ורנר התעורר נסער מהחלום המוזר. 'מה ביקש מורי ורבי לרמוז לי?', תהה. הוא התהלך בחדר הלון ושוב, ומחשבות שונות התרוצצו במוחו. ופתאום הבזיקה בו המחשבה:

"מורי ורבי הצדיק שב ושאל אם זה 'קאווה'.

כעת אני מבין! הלא מדי יום, בסיום תפילת שחרית, אנו משננים את הפסוק "קְנֵה אֶל ה', תִּזְק וְיִצְמָץ לְפָנָי, וְקְנֵה אֶל ה'". באומרו 'קאווה' התכוון רבי משה ל'קאוה' – לתקווה ולביטחון הגמור בבורא עולם! מורי רבי הקדוש תהה היכן הביטחון והאמונה שלי, גם כאשר הדברים אינם מסתדרים בדיוק כפי שרציתי".

אכן נגולה מעל ליבו. הוא התנער מהדאגות שהעיקו עליו ופנה לביתו. שם קרא לבתו יפה-מרים, שלימים נישאה לרבי אברהם-דב אורירבך, רבה של טבריה. "בואי עימי בתי היקרה ונרד לעיר. נלך להביא מלגות לאברכים היקרים!"

הרב ובתו לא הספיקו לצעוד אלא דקות מספר עד ששמעו קול מאחוריהם. "כבוד הרב, האם זקוק אתה לסכום כסף להחזקת הישיבה? יש בידי כסף להלוואה בכל פריסת תשלום שהרב יחפוץ", אמר האיש.

רבי אשר לא הופתע. ביטחונו בקב"ה מילא את ליבו. "כמה כסף יש בידך?", בירר. האיש נקב בסכום גדול, שיש בו לשלם את המלגות אף יותר מחודש אחד.

"שמעתי שהבריטים עומדים להחליף את מטבעות הלירה הארץ ישראלית", הסביר היהודי. "יש בידי סכום גדול במטבעות שיוחלפו, ואם יישארו אצלי, לא יהיו שווים יותר מפיסות מתכת פשוטות.

"ברגע ששמעתי את השמועה מיהרתי לצאת לרחוב ולמצוא מישהו שזקוק כעת לכסף. קח ממני את המטבעות ותחזיר לי במטבעות החדשים כשירווח לך".

(מפי הרב חיים-שלום דייטש, חתנו של רבי אשר ורנר)

שבישיבה, אלא שעל כיסאו יושב לא פחות ולא יותר – רבי משה קלירס, ראש הישיבה שהלך לעולמו לפני שנים. פניו האירו באור יקרנות.

"מה שלום הישיבה?", התעניין רבי משה. "המצב כבי רע", השיב רבי אשר בעצב. "הקופה ריקה, הנדיבים נעלמו ובהיכל הישיבה יושבים

המחשבות המעיקות לא הרפו ממנו לרגע, והמועקה בליבו גברה והלכה. "מאין יבוא עזרי?", תהה רבי אשר ורנר, ונשא את עיניו למרום. "מה יהיה? מה יהיה?"

הרב אשר-זאב ורנר היה רבה של טבריה בשנים תרצ"ד-תשי"ח (1934-1958). הוא נולד בירושלים בשנת תרנ"ד (1884) במשפחה מיוחסת. כבר בילדותו ניכרו בו כישרונות גדולים ויראת שמיים מיוחדת, ובמרוצת הזמן התפרסמו צדקתו וגאונותו.

אחרי מלחמת העולם הראשונה הזמינו אותו ראשי הקהילה היהודית בפּרובינס שבּרוד-איילנד שבארצות-הברית לשמש רב קהילתם, והרב ורנר קיבל את התפקיד.

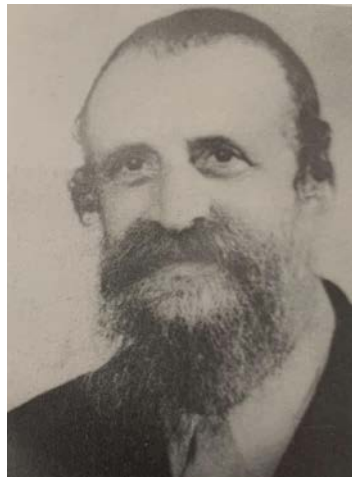
בשנת תרצ"ג הורע מצבו הבריאותי של רבי משה קלירס, רבה הנודע של טבריה, והוא ביקש מהרב ורנר למלא את מקומו בכס הרבנות בטבריה ובראשות ישיבת 'אור תורה' הוותיקה. הרב ורנר נענה לבקשה וחזר לארץ בשנת תקצ"ד.

ישיבת 'אור תורה', ששכנה במרומי הגבעה, לצד קברו של התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס, הייתה היהלום של טבריה. את ספסליה חבשו תלמידים מובחרים, לצד תלמידי-חכמים מופלגים שעסקו יומם ולילה בתורה. את משפחתם קיימו בדוחק רב ממלגה חודשית שנתן להם הרב ורנר.

על רקע זה אפשר להבין את דאגתו הגדולה של הרב. הגיע היום שבו האברכים אמורים לקבל את מלגת הקיום שלהם, ואולם הקופה הייתה ריקה לחלוטין. הרב ניסה לעורר בעלי ממון ואף היה מוכן לקחת הלוואות, אך הפעם היו כל מאמציו לתוהו.

רגליו הוליכוהו אל חדרו שבישיבת 'אור תורה'. הוא צנח על כיסאו, השעין את ראשו על כפות ידיו ונרדם.

בחלומו ראה הרב ורנר את עצמו בחדרו

רבי משה קלירס (מימין) ורבי אשר-זאב ורנר (משמאל). מסר בחלום

הרב מיהר למטבחון, לקח ספל זכוכית, הטיל לתוכו את הקפה והסוכר ומזג מים רותחים וחלב, והגיש את הקפה לרבו. "וכי זה קאווה?!", תהה רבי משה

עשרות אברכים יקרים שלא יקבלו את מלגת הקיום החיונית לפרנסת משפחתם".

רבי משה שמע את דבריו, ופניו נשארו מאירות ומחייכות כמקודם. "רבי אשר יקירי, האם תוכל בבקשה להכין לי ספל קפה?", ביקש.

הרב ורנר מיהר למטבחון, לקח ספל זכוכית גדול, הטיל לתוכו את הקפה והסוכר ומזג מים רותחים וחלב, ובצעדים מהירים הגיש את הקפה לרבו.

"וכי זה קאווה?!", תהה רבי משה. הרב ורנר שב אל המטבחון, הכין כוס קפה חדשה וחזר אל החדר. שוב הביט בו רבי משה ותהה: "הלזה

בממוצע
כל שנה,
1,500
נוספים לקופת הפרישה שלך,
עם תכנית הפנסיה של גפן בסד

אל תתן לדמי הניהול
לאכול את הפנסיה שלך

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

ביטוח פנסיה למטר העדיף

basad.co.il בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

אל תאבדו זמן וכסף התקשרו עכשיו:
077.444.7777

חול המועד פסח תשפ"ד

ישו רינו

בנייני האומה ירושלים

חמישי ב' חוה"מ	שישי צהריים ב' חוה"מ	חצ"ש ד' חוה"מ
25.4	26.4	27.4
לקהל הרחב	מופע גברים	מופע נשים

אורח מיוחד ביני לנדא

TICKCHACK.CO.IL • GLATTICKET.CO.IL • 6565

רציתי לשאול

עם הרב דוד קפלן
מנהל בית חב"ד נווה חוף, ראשון לציון

האם אדם יכול להיות בן-חורין באמת, כשכל חייו הוא משועבד למטלות אינסופיות?

שאחרים מכריחים אותו לעשות דברים כאלה ואחרים, הוא מפנים שזה מה שהוא עצמו רוצה באמת, וממילא אין כאן 'עבדות'.

הוא רוצה לעבוד את ה', להתפלל אליו, ללמוד את תורתו ולקיים את מצוותיו. הוא רוצה לעזור בבית, לטפל בילדים. הוא רוצה לעשות את עבודתו כראוי. הוא רוצה להתנהג כחוק, כי זו טובת הציבור.

ברגע שהאדם מאמץ גישה זו, הוא נעשה בן-חורין. איש כבר אינו משעבד אותו ואינו מכריח אותו, אלא הוא עושה את הדברים בחדווה ומתוך הכרה שזה רצונו.

חודשי המלחמה גורמים לנו להבין עד כמה שום דבר אינו מובן מאליו. מכאן הכרת התודה המתחייבת כלפי הבורא על כל הטוב שיש לנו. הפנמת הכרה זו הופכת אותנו לבני-חורין באמת.

כל מי שעושה דברים מתוך תחושת כורח, אינו יכול להרגיש בן-חורין, כי משהו חיצוני מכתוב לו מה לעשות. אפילו אם אשתו מורה לו להביא את סלי הקניות מהאוטו, משהו בתוכו מתקומם, כי היא קובעת לו מה לעשות.

לפי זה, כולנו אמורים להרגיש 'עבדים', כי אנחנו משועבדים מבוקר ועד ערב למטלות שגורמים אחרים מטילים עלינו: המשפחה, הבוס, רשויות החוק וכדומה.

כיהודים אנחנו גם נדרשים לקיים את ציווי התורה, ושוב יכולה להיות אותה הרגשה, שמישהו מחייב אותי להתפלל ולקיים מצוות וכו'.

ובכל זאת אמרו חכמינו שהתורה הופכת את האדם לבן-חורין: "אין לך בן-חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה" (אבות ו,ב). כי העיסוק בתורה משנה את נקודת המבט - במקום שהאדם יעמיד את עצמו במרכז ויחוש

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

בדיקת חמץ בחברה

את כלל העובדים, יהיו כשרים לפסח, ועליו לדרוש מהעובדים שלא להכניס לשם חמץ. ואולם אם למרבה הצער יש עובדים המכניסים חמץ לחדריהם, הדבר הוא באחריותם ולא באחריות הבעלים.

בעל רשת חנויות צריך לעשות בדיקת חמץ בכל החנויות שברשותו. הוא רשאי למנות שלוחים שיבדקו את החמץ בעבורו בכל אחת ואחת מהחנויות. אם החנויות אינן פעילות בפסח, עליו לכלול אותן במכירת החמץ שלו.

ואולם אם חנויות הרשת אינן בבעלות בעל הרשת, אלא מופעלות על-ידי זכיינים, הרי החובה לבדוק חמץ ולמכור את החמץ היא של הזכיינים ולא של בעל הרשת, כי אין הוא בעליו של החמץ המצוי בחנויות.

מקורות: שו"ע סי' תמ"ב, ושו"ע אדה"ז שם סי' ה. שו"ע אדה"ז סי' תמג ס"ח. וראה פסקי תשובות סי' תמח ס"ק י.

שאלה: האם בעלים של חברה צריך לבדוק חמץ במשרדי העובדים ובכל חנויות החברה?

תשובה: החובה לבדוק חמץ ולבער חמץ (או לחלופין - למכור את החמץ) חלה רק על בעלי החמץ. אם במשרדי העובדים אין חמץ השייך לבעלים אלא לעובדים בלבד - החובה מוטלת על העובדים.

בעל משרד היודע שהעובדים או מקצתם לא יבערו את החמץ שבחדריהם ולא ימכרוהו לגוי, עליו למכור את החמץ הזה לגוי משום מצוות 'השבת אבידה', שאם לא יעשה כן, יהיה החמץ בבחינת 'חמץ שעבר עליו הפסח', שאסור בהנאה לעולם.

אם המשרד פעיל בפסח, צריך הבעלים לדאוג שכל האזורים הכלליים, המשרתים

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: הלפידים הבוזרים נזרקים פנימה אל המחסן זה אחר זה ו...כבים! העצים הרטובים מנצחים את האש!

הזמנה לדין תורה

יום עבר, ועוד יום, והבריונים לא שבו לנסות ולנגע במחסן. אצבון ידע לספר כי עמרי מסתובב עצבני וכועס, על שאינו מצליח לשכנע את אנשיו לשוב ולהצית את המחסן. "אתם מבינים?", הסביר אצבון לחבריו. "עמרי אינו מעז לגשת ולנסות להדליק את המחסן לבד... הוא גבור גדול רק למראית עין".

מבצע הרטבת העצים הצליח להשמר בסוד כמס. בבית המדרש לא שחו כלל הילדים ביניהם בעלילות 'ליל נסוף המים' - כפי שקנו את ליל המבצע ההוא, ברמז. רק בברק שבציניהם ובעליצות לבותם נתן היה להבחין כי מעשה רב וגדול עשו.

אף הנה, בערב של יום, זמן רב הרפינס את גדעון לשיחה ביחידות. בארבע עינים, כמו שאומרים.

"גדעון!", הניח יד מקרבת על כתף תלמידו, "אמר לי את האמת: האם לא עשיתם משהו, אתם הילדים, בקשר למחסן העצים? רואה אני כי שמחה יתרה בלבוביתכם, ולא רק בגלל חדש אדר שחלף זה עתה..."

גדעון התפתל על מקומו בחסר נוחות. "סלח לי רבי, אם אשאל: וכי מדוע זה יעלה על הדעת רעיון שכזה? הן ילדים אנחנו!"

אבל רב הרפינס צחק. "גדעון, גם אם קטן אתה בעיניך, ראש לבני הכתה אתה. ועוד משהו: לא רבים מבני גילך מזמנים להגיע באפן אישי לבית הדין בירושלים..."

"מה?!", גדעון החזיר בבת אחת. "על מה ולמה?"

רב הרפינס שלף בפנים תחומות אגרת קלף ופתחה. הוא הקריא מלה במלה: "הן בא לפנינו הממנה על המים בעירנו ירושלים, וטוען כי מאן דהוא גנב לפני פמה לילות מים רבים עד מאוד מן הבאר שעל יד מחסני בן ציצית הפסת אשר על פן חובה על הנתבע לבוא לפנינו ולהתודות על חטאו ולהשיב את הגנבה. גם היודע מי הגנב חובה עליו להביאו לבית הדין!"

"ועל זה באנו על התתום..."

"כשראיתי את האגרת הזו", אמר רב הרפינס בנחת, "הבנתי פתאום איך לא נשרפו העצים עד כה. האם צדקתי?"

"מה קורה פה?!", קרא בכעס נורא ראש חבורת הבריונים. רק עכשו זהו הילדים לחדתם את קולו. ה'עוזר' לשעבר, עמרי.

האנשים עמדו מול קירות המחסן הנעול מאכזבים וכועסים. נפלא מבינתם כיצד לא נדלקו העצים. חמשה-עשר לפידים בוצרים השליכו, וכלום!

"אולי עדין היו העצים רטובים מן הגשם?", נסה אחד להסביר, וזכה לתגובה לעגנית מפי עמרי הזועף: "בלם פיה בן סירא, כי על פן ישנת כל יום האתמול ולא ראית את השמש הקופחת שיקדה. אין סכוי שהעצים לא יבשו עד תם. יש כאן משהו שנסתר מצינינו!"

"נכון", העז אחר לומר, "נסתרים דרכי השם. חוששני כי יד השם שמרה על המחסן הזה מפנינו... בגס! פן, חברים, נס גדול היה פה! לדעתי, לא כדאי לנו לשוב ולפגע במחסן הזה, פן יפגענו השם, בדבר או בחברו!"

"כן, פן, צדקו דבריד", נשמעו מסביב קריאות תמיכה, ועמרי, שיראת שמים מעולם לא היתה הצד החזק שלו, תקע בדובר מבט חריף. "פחדן היית ופחדן תשאר", אמר בבזו. "אל תפיל את פחדידך על השמים. אני אומר לכם", פנה אל הקבוצה כלה, "שאני אפצח את החידה הזו. משהו נלחם בנו, חברים, ואנחנו נחשף אותו ונפגע בו ללא רחמים", הכריז, וגל קור עבר בגבם של הילדים הצמודים לרצפת הגג.

דבר התורה שלי

הצרעת תחפה

לא נעים. יהודי חטא בלשון הרע ולקה בצרעת. עכשו עליו לעזוב את ביתו ואת קהלתו, ולשבת שבועה ימים בבידוד.

אבל מה קורה אם הצרוע הוא חתן? במקרה כזה דוחים את תחלת הטמאה עד שיעבר שבוע מהתנתה. ומה הדין אם התגלה בחג שיהודי לקה בצרעת? גם אז דוחים את הטמאה עד אחרי החג.

לפי אחת הדעות בגמרא לומדים זאת מהוראת התורה שאם נתגלה נגע צרעת בבית, מפנים תחלה את הרכוש שבבית ורק אחר כך מכריזים שהבית טמא. אומרים חכמינו, שאם מתחשבים ברכוש של האדם, "כל שכן לדבר מצוה", כמו שבע ברכות או חג.

רואים כאן דבר מפלא. הלא יש סדר בנגעי הצרעת: כשהיהודי חוטא בלשון הרע, מופיע תחלה הנגע בבית. אם האדם לא שב בתשובה, מופיע הנגע בגדריו. ורק אם עדין לא שב מחטאו, לקה גופו בצרעת. הרי שהאיש קבל פמה וכמה התראות על היותו חוטא בלשון הרע, ולא חזר בתשובה עד עכשו!

ובכל זאת הקדוש ברוך הוא מחבב גם את המצוות של היהודי הזה, עד שדוחים את טמאת הצרעת בשל היותו חתן או בשל החג.

כאן רואים פמה כל יהודי חביב בעיני הבורא. משהו שיהודי, אף-על-פי שחטא, נשאר יהודי!

אמנם הוא חטא והפריד את עצמו מהקדשה, והיה אפשר לחשב שבהיותו במצב כזה אין לו קשר עם ענינים שבקדשה. ועדין המצוות שלו יקרות מאוד בעיני הבורא, עד שהן גוברות אפילו על הטמאה ועל החטא, והן נדחות כדי שיהיה יוכל לקיים את המצוות כראוי!

(על-פי לקוטי שיחות, כרך לו, עמ' 37)

מה רבו מעשיך ה'

צמר אנגורה

ממה מפיקים צמר? ברור, מהשערות של כבשים או עזים. אבל האם ידעתם שגם לארנבים יש צמר? ויש זן מיוחד של ארנבים שמגדלים אותם במיוחד בעבור הצמר המושבש שלהם, שנקרא אנגורה.

צמר אנגורה רך כמו משי, עדין ונעים מאוד למגע. הצמר הזה מחמם פי שבעה יותר מצמר כבשים רגיל. נעים ללבש בגד כזה, מפני שהוא נותן תחושת אוריריות, כאלו הבגד מרחף מעל האדם.

הצמר הזה צומח על גופן של ארנבות אנגורה. מקבל להנחת שמקור הארנבים האלה באנגרה שבטורקיה (ששמה הקודם היה אנגורה). מגדלי ארנבים פתחו את הזן הזה, המצטיין בשפע של צמר.

הצמר של ארנבי אנגורה צומח בקצב של כשלושה סנטימטרים בחודש. צריך לגזוז אותו כשלוש-ארבע פעמים בשנה, כדי למנוע מהסיבים לצר קשרים, שעלולים להציק לארנבים.

כ־95 אחוזים מצמר האנגורה הנסחר בעולם מיצר בסין. מלבד הגדול התעשייתי, לצורך יצור צמר, יש המגדלים את הארנבים כחית מחמד, מפני שארנבים אלה ידידותיים לבני אדם.

במשך השנים פתחו שנים עשר תתי זנים של ארנבי אנגורה. ארבעה מהם מפרים על ידי אגוד מגדלי הארנבים האמריקאי: ארנב אנגורה אנגלי, ארנב אנגורה צרפתי, ארנב אנגורה סאטין וארנב אנגורה ענק.

האנגורה הענק יכול להגיע למשקל של יותר מעשרה קילוגרם, והוא מוסיף לגדל כשנה וחצי לאחר לידתו. ארנבי אנגורה חיים בין שבע לשתיים-עשרה שנים.

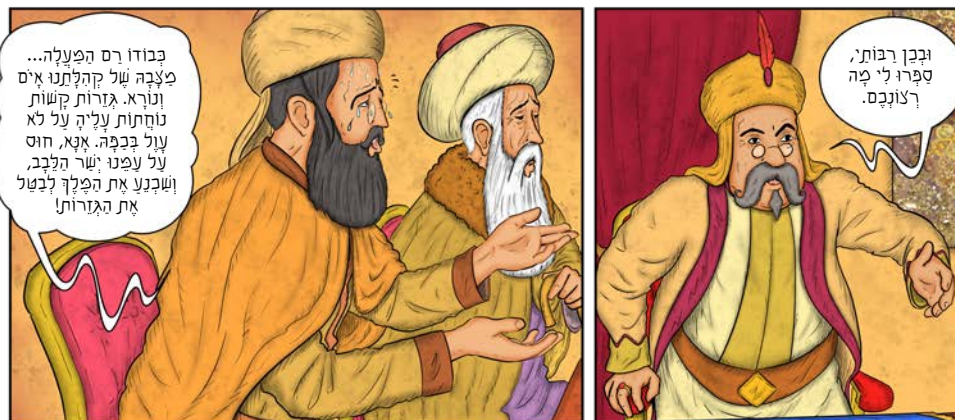
כמו כל ארנבת, האנגורה זקוקה לפעילות קבועה, והיא משתעממת מהר בהיעדר פעילות. גם הגורים הקטנים צריכים חברים לשחק ולהתכרבל אתם.

31

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: בעודם סועדים, מספר ראש הקהל לרב צרפתי על הגזרות הקשות שהוטלו על יהודי אלכסנדריה, ועל תקוותם האחרונה - אפנדי אמיד, האהוב על ראשי הממשל

כבודו רם הפעלה... מצבה של קהלתנו איים ונורא. גזרות קשות נחתות עליה על לא עוול בכפה. אנא, חוס על עמנו ישר הלבב, ושכנע את הפלך לבשל את הגזרות!

ובכן רבותי, ספרו לי מה רצונכם.

אפלא את בקשתכם! לא אנוח, לא אשקט, עד שהגזרה תוסר.

בבקשה, כבוד הרב...

בעת, אבקש שתסלחו לי ותשארו במקומותיכם. רצוני לשוחח ביחידות עם הרב הקדוש פתניס!

המשך יבוא

צריך להתכונן מראש לקראת ליל הסדר וללמוד את ההלכות והמנהגים, כדי לדעת מה עושים בכל שלב של הסדר. גם כדאי שהילדים יכינו רעיון פה או ספור קצר שיוכלו להשמיעו למסבים במהלך הסדר.

הלכה בשבוע

איש ההייטק מנגיש את האלשיך

אחרי פטירת סבתו
חיפש איש ההייטק
החיפאי לעשות
משהו לעילוי
נשמתה. פתיחה
אקראית של אחד
מספרי האלשיך
הולידה בקרבו רעיון

"הוקסמתי מהפירוש הנפלא". רפאלי

בראש חודש ניסן. בשנה שעברה נקלעתי לתקופה שבה לא הייתה לי עבודה. יום לאחר תפילתי בציונו התקבלתי למקום עבודה חדש ונוח. ראיתי בזה אות משמיים.

ממעל ממש. האלשיך הקדוש קדם לחסידות בכמאתיים שנה, אבל מדהים לראות בספריו ביטויים זהים לאלה הרווחים בספרי החסידות. אחד הדברים שהוא מזכיר כמה וכמה פעמים, שכל יהודי הוא חלק אֵלֹה ממעל ממש – עניין שמוסבר בספר התניא ובספרי החסידות האחרים. לא פלא שגדולי החסידות הרבו לצטט מתורתו. מאחר שהגיליון מופיע בפרשת תזריע, מעניין לציין שהרבי מליובאוויטש מביא מדברי האלשיך בשיחות לפרשה זו, על הקשר בין הנגעים לצדיקים, אנשי מעלה.

לחיות עם הזמן. בביאורי האלשיך על פרשיות התורה, מפרשת צו והלאה, שזה בדרך כלל הזמן שבו מתחילים ללמוד פרקי אבות, הוא משלב בכל פרשה גם ביאורים מפרקי אבות.

מתוך מדבש. אני מקבל תגובות נפלאות ממגוון רחב מאוד של שבטי ישראל. תגובה מחממת לב במיוחד קיבלתי מיהודי שסיפר כי עברה עליו תקופה מאתגרת מאוד, עד שנחלש בלימוד התורה ואיבד חשק בקיום המצוות. בעקבות שיעורי חזר להרגיש את מתיקות התורה. מבחינתי זה שווה הכול.

בספר חשתי שאולי לשונו קשה להבנה לבני דורנו. החלטתי לקבל עליי את המשימה.

מבראשית. מפרשת בראשית שלאחר פטירת סבתי התחלתי לצלם סרטונים קצרים, המביאים נקודות מתורתו לפרשת השבוע. מלבד פירושו המפורסם 'תורת משה' על התורה, יש לאלשיך תורה עצומה, על ספרי נביאים, קהלת, איכה, אסתר, שיר השירים, רות, וכמו כן על תהילים, פרקי אבות, הגדה של פסח ועוד. אנשים סיפרו לי שבזכות הסרטונים גילו בפעם הראשונה את תורתו.

והגית בו. אני מקפיד להגות בתורתו בכל יום. נדרש קצת זמן ללמוד את סגנונו, אבל אני נפעם מהעומק ומהביאורים, שפשוט 'מולידים' מחדש את פרשת השבוע. אחרי שאני לומד היטב את פירושו על הפרשה, אני בוחר כמה קטעים ומנגיש אותם בשפה שווה לכל נפש.

חלום ההצלה. כשהתחברתי לדמותו, התחקיתי אחרי הסיפורים המיוחדים שנקשרו בו. אחד מהם מספר על יהודי שחי באירופה לפני כמאתיים וחמישים שנה, והיה לומד בספריו ומלמד ברבים מתורתו. פעם אחת נתגלה אליו האלשיך בחלום והודיע לו שסכנה גדולה מרחפת עליו ועל משפחתו ושעליו לברוח מייד, ובזכות הלימוד בתורתו – יינצלו. הוא ובני משפחתו מיהרו לעשות כן וניצלו מרעידת אדמה קטלנית.

אות משמיים. מכיוון שאין פוקדים בתי עלמין בחודש ניסן, אני עולה לציונו בצפת

תעודת זהות. ר' יעקב רפאלי, בן 36, תושב חיפה, איש הייטק. לצד עבודתו בפקוח טכנולוגי בקיסריה, עוסק בהנגשת ביאורי של רבי משה אלשיך זי"ע לציבור הרחב. בי"ג בניסן יחול יום ההילולא של האלשיך, שזכה להערצה גדולה בחייו ואחרי הסתלקותו, ועד היום רבים מכנים אותו 'האלשיך הקדוש'.

הסבתא. זכיתי לסבתא מיוחדת מאוד, צדקת אמיתית, שהנחילה לנו את המסר 'להיות עסוקים בקודש'. זה היה המוטו של חייה, אף שעסקה בסריגת בגדים. את שתי בנותיה גידלה במוסדות חב"ד, ובשנת תשמ"ט גם לקחה אותן לרבי מליובאוויטש. בחודש אלול לפני כשנה וחצי נפטרה, והחלטתי לעשות מעשה לעילוי נשמתה.

ספר על השולחן. נקלעתי לבית כנסת חדש בחיפה, ופתחתי באקראי ספר של האלשיך שהיה מונח לפניי. הוקסמתי כל-כך מפירוש נפלא שמצאתי בו, ושאלתי את עצמי מדוע אין שיח סביב ביאוריו. ככל שהעמקתי

רפאלי בציון האלשיך. אות משמיים

אינדוקציה בפסח? עם סיליפלוס אתה מכוסה

כיסוי ייחודי ואיכותי, לבישול בכיריים אינדוקציה בפסח!

היחיד
בכשרות
מהודרת

מתאים לכיריים
בגדלים 90/80/70/60 ס"מ
ופתרון להפרדה בין בשר וחלב

SILIPLUS
סיליפלוס

להשיג בנקודות המכירה ובחמיות המבצרות
054-646-4386 • 03-6577110
וברשישה מקוונות באתר SILIPLUS.CO.IL

חג שמח וכשר

רשות הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מבצעים בכל מוצרי

מחסני השוק
מהדרין